

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Op! op! I folk paa jordens kreds

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Op! op! I folk paa jordens kreds", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg.* - 1953, 1951-56, s. 330. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-workid132436/facsimile.pdf> (tilgået 20. marts 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

11. Gud selv vil med sit ansigt mig
E vindelig fornøye,
Hans eget lys forunderlig
Skal glimre for mit øye,
Hvad vil jeg da vel sige, naar
Guds helgene sig skynde, 492
For thronen mig ved haanden faaer,
Og lammetts sang begynde.

3. Om den yderste Dom og Verdens Ende.

Nr. 251.

Mel. Af høyheden oprunden er.

Op! op! I folk paa jordens kreds,
O vaager op dog allesteds,
Herud af syndens slumme,
Hvi sove I, hvor er det fal,
Da verdens endes mørke nat,
Og dommens dag vil komme,
Smyk dig,
Hastig,
Tiden endes,
Verden brændes,
Himlen ruser,
Dommedagens skyc alt suser.

2. Op, søvnig christenbed, paa vagt,
Thi dommeren med tordens magt
Om midnats tid vil inøde,

11, 7: faaer] føue Jl. 11, 8: sang] sag Jl. 2.
Nr. 251, Jl. 2, 1, 4; sove] sover Jl.

11, 2: fornøye] se under nr. 6, 1, 2. — 11, 8: lammetts sang] Joh. Ab. 15, 3, jfr. Svane-Sang nr. LXIV, 3, 12.
Nr. 251. Oversættelse. Auf auf und lass't uns wachsen seyn, farfater!, Sehr.
K. 1379. — 1, 2: vaager op] vagn op. — 1, 3: slumme] slummer. — 1, 10: 2. Pet. 3, 10.
— 1, 11: ruser] skrider (braser) sammen, som en hvilving, jfr. nr. 259, 6, 4; orig.
J. 12; es kracht schon des himmels-veste. — 1, 12: Mt. 24, 30. — 2, 3: Mt. 25, 6.

Vei den! som sig bereder her,
Og ret har haft sin JEsum kier,
Den skal hand ey forståde,
Hyo ey
Den vey
Følge vilde
Og for silde
Det vil ktende,
Hand maa evig, evig brænde.

3. Ach, ach! hvor vil I der beslaæ,
Som frekke her i synden gaae,
Og HERREns ret forvende,
Naar I skal frem af eders grav,
Og legge regenskabet af,
Hvad vil det faae for ende,
Langt ud
Fra Gud
Skal I stødes
BorL og nødes
Ind at ligge
Hos den rige mand at tigge.

493

4. Strax lukkes himlens døre til,
Hvor meget man end banke vil,
Man bør dog staae derude,
Da skal I hen med satan gaae,
Hos de fordømte ligge saa
I evig haand og knude,
Hvor der
Da er
Graad og jammer
I de flammer

4, 1: *dare*] *dærre* Jü. 4-7.

3, 1: *hsorj* hvidan. — 3, 3; *fornende* forvanske. — 3, 4-5; Joh. 5, 28-29. — 3, 11-12:
Meningen er: at ligge hos den rige mand i pinestedet for ligesom han at ligge om
en dråbe vand. U. 16, 23-24. — 4, 1-3; Luk. 13, 25-27.

Af den hede
Ewig brændende Guds vrede.

5. For Guds i himlen skyld da seer
Dog til, at I ey sove meer
I verdens synde-glæde,
Naar hendes kurle lyl forgauer,
U da med JEsu sande faar
Frimodig frem kand træde,
Naar Guds
Doms buds
Torden kommer,
Verdens sommer
Ende tager.
I da ind i himlen drager.

6. Hvor det livsaligste Guds lam
Er deres skul, som elskte ham,
Som grundig sig omvendte,
Som stode fast i troens strid,
Og deres ædle naadens tid
Til salighed anvendte,
Det tal
Det skal
Da bestige
Magt og rige
I det høye,
Ewig sig i Gud fornøye.

7. Ach, spøde JEsu, kom dog brat,
Kast verden over ende, at
Vi snart dig see og tale,
Hielp, JEsu, at vi vist maae næse
Den herlighed, med dig al gaae

5, 1: *himlen* [himlen] J1. 5, 2: *sove* [sover] J2. 5, 4: *hendes* [hendes] J1. 5, 8: *buds*
Guds J2. 6, 2: *elskte* [elkete] J4-7.

5, 5: *JESU sande fer* [fer] Job 10, 27-28. — 5, 9: *doms bud* [domsbuds] — 6, 1:
1. Tim. 6, 12; 2. Tim. 4, 7. — 6, 5: *midte* [mædte] kostelige. — 6, 7: *tal* [antal] om en bestemt
skare mennesker. — 6, 9: *bestige* [bestige] slige op til. — 7, 3: *dig* ... *tale* [tale] tale med dig,
jfr. nr. 216, 10, 8.

1 himtens fryde-sale,
Hvor sig
Liflig
Høre lade
Alle glade
Himmelgiester,
Guds propheter, konger, præster.

8. Hent os fra denne gredes-dal
Til dines flok i frydene sat,
Hvor engle-cither røres,
494 Hvor der er evig harpe-klang,
Hvor glæden har sin fulde gang,
Hvor ire gang hellig høres,
Det verk
Saa stærk,
Saa eindrægtig
Og saa mægtig
Alle drive,
Naar de Gud al ære give.

9. Naar Frelseren saa mild vil gaae
Og sette livets krone paa
De hvide-klaedte skarer,
Naar de gaac ind med ham i frys
Med himmelske basuners lyd,
Naar Gud sig aabenbarer,
Naar man
Da kand
Jubilere,
Triumphere,
Uden ende,
Da maa verden evig braende.

7, 8: *liflig*] *livlig* Jl. 8, 3; *cither*] *cifær* Jl. 8, 11; *drive*] *drivæ*] *driver* Jl. 8, 12; *give*] *giver* Jl. 9, 3; *de hvide-klaedte skarer*] *den hvide-kledede skare* Jl.; det samme har skulle stå i Jl. der ved trykfejl har stået *far skare*.

8, 4: Joh. Ab. 14, 2; — 8, 6: Es. 6, 3, — 8, 7: *det verk*] den lige omtalte lovsang. — 8, 8: *stærk*] *sterk*. — 8, 11: *drive*] *udsæve*. — 9, 2: Jak. 1, 12; Job. Ab. 2, 10. — 9, 3: Job. Ab. 3, 4; 7, 9. — 9, 12: Brorson har ændret slutningslinien fra originalens: gute nacht du welt-gelämmel.